

Freddy Madsen (DKP):

Også Danmarks kommunistiske parti kan støtte det foreliggende forslag, som vi jo længe har presset på for at få igennem og få skabt de nødvendige bevillinger til. Det undrede os noget, at både regeringen og folketingsflertallet nægtede at støtte det ændringsforslag, vi stillede til finansloven, om at bevilge penge til et fremskudt dige ved Tønder Marsk. Det blev dengang stemt ned. Nu skal der altså bevilges 43,5 mill. kr. til diget, og så er der endda hverken budgetteret med forbedret afvanding af Tønder Marsk eller med forbedret digesikring af Vidå, og begge dele er der som bekendt meget hårdt brug for.

Ligesom hr. Burgdorf må også vi undre os lidt over, at forslaget ikke regner med et tysk bidrag til finansiering af digerne langs Vidåen og den nye sluse samt drift heraf. 28 pct. af den samlede afstrømning gennem Højer Sluse kommer fra Tyskland, omtrent halvdelen af vandet pumpes i Vidåen fra Tyskland gennem pumpestationen Verlath. Hvis der sker en oversvømmelse med saltvand eller et digebrud langs Vidåen, går det kun ud over de danske jorder, der i forvejen er stærkt vandlidende. Forslaget, skal vi indrømme, er imidlertid en god begyndelse, men der er nogle løse ender i det, som vi må se på.

Endelig vil vi også benytte anledningen til at erindre ministeren om, at det ikke blot er Tønder Marsk, der har for ringe kystsikring, men meget lange strækninger langs hele vestkysten har mangler i så henseende; lad mig bare nævne ved Dybå, hvor havet hvert år æder i tusindvis af kubikmeter jord.

Vi er altså meget positive over for det foreliggende lovforslag og kan ligesom andre tilslutte os, at det får en overordentlig hurtig gang igennem tinget, så det kan blive vedtaget i indeværende samling.

Bolvig (RV):

Også det radikale venstre stiller sig positivt til det foreliggende forslag og kan også tilsige ministeren en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Af de to digemuligheder har man valgt det sikreste, og det synes vi kun er rigtigt. Vi håber, at man hurtigst muligt kan komme i gang, så folk i Sønderjylland fremover kan leve i tryghed, og at usikkerheden for deres daglige dont og gerning fjernes.

Bygningen af det ydre dige, som er det sik-

reste, bevirker imidlertid inddragelse af ca. 1.100 ha vadehavsområde. For at beskytte den del af Sønderjylland har vi været nødsaget til at inddrage et område, der naturmæssigt er helt, helt enestående, og som internationalt er overordentlig højt prioriteret. Det falder meget godt i tråd med, at miljøministeren sidste år proklamerede det internationale wetlands år – vådlandsområde – og understregede, at Danmark har indgået forpligtelser til så vidt muligt ikke at indskrænke den slags områder. Jeg er helt klar over, at det her er nødvendigt, men derfor er der så meget mere grund til at understrege nødvendigheden af i den videre planlægning at prioritere naturinteresserne højest. For når vi inddrager et sådant enestående område, mener jeg, vi har en absolut forpligtelse til til gengæld at sikre, at området mellem de to diger først og fremmest bliver sikret de naturmæssige, de ornitologiske interesser. Det må man have med ind i billedet, når man vurderer udgiftfordelingen mellem staten, amt og kommuner i Sønderjylland, således at det fælles samfund, altså staten, eventuelt for at sikre de naturmæssige områder må være villig til at påtage sig øgede udgifter i forhold til mere lokale interesser.

Jeg synes som andre ordførere, at det foreliggende lovforslag er godt og rigtigt, men ved at læse bemærkningerne kan man godt ængstes for, om naturinteresserne nu også er prioriteret tilstrækkelig højt. F. eks. rejses der spørgsmål om arealets hele eller delvise anvendelse til kornavl. Jeg erkender meget vel, at det ikke drejer sig om den store reservoirsø, men alligevel rejses det spørgsmål. Man taler også om en værdiforøgelse af jorden, hvis den kan anvendes til landbrugsformål. Man taler om nytteareal, og både socialdemokratiets og det konservative folkepartis ordførere talte om denne udmærkede og fremragende landbrugsjord, som der ville blive skabt mulighed for at udnytte mellem de to diger. Det er det, der gør mig lidt ængstelig med hensyn til prioriteringen af naturinteresserne og naturværdien, og derfor vil jeg kraftigt henstille til ministeren, at man i det udvalg, som ministeren agter at nedsætte, sikrer sig, at netop disse interesser bliver langt bedre repræsenteret, end det ifølge lovforslaget ser ud til.

Miljøministeriet har en enkelt repræsentant, og ellers er der repræsentanter for ministeriet for offentlige arbejder, for landbrugsministeriet, for amter og kommuner og for digelaget,